

Ter herinnering aan

MARIETJE BERNARDA LAGEWEG-HANTERINK

* 18 augustus 1927

† 11 september 2000

Mammie is overleden. Voor ons houdt het daar echter niet mee op. Wat blijft zijn de vele herinneringen aan een leven dat ze heeft geleefd.

Geboren in Losser op 18-8-1927, als tweede kind uit een gezin van zes. Samen met haar zus Jannie had ze vele jaren lol. Samen uitgaan, samen bij de wandelclub en later samen op vakantie. Ook haar andere broers en zus speelden een belangrijke rol in haar leven.

Op 7 oktober 1954 trouwde ze met Paul. Ze kregen vier kinderen. Enkele jaren woonden ze in de Glane waarna ze naar het Pathmos verhuisden om daar een kruidenierswinkel te gaan runnen. Na een paar jaar verhuisden ze naar de Flevolandstraat. Daar heeft ze genoten van het huis, haar gezin en de burens.

Na diverse lessen haalde mammie haar rijbewijs. Dat gaf haar veel vrijheid waar ze volop gebruik van maakte. Zoals pappie ook altijd zei: "Ze hoeft er niet mee weg, als de auto er maar staat". Maar vaak stond de auto er niet, dan was ze weg. Een vaste route had ze naar Losser.

Mammie was een moderne vrouw. Ze had al snel een droogtrommel en een afwasmachine. Zo had ze tijd vrij voor het volgen van haar Engelse les en later de yogalessen. M.n. die yogalessen volgde ze trouw.

Eerst samen met tante Jannie maar ook alleen bleef ze gaan, jarenlang.

In 1978 werd haar eerste kleinkind Manon geboren. Wat was ze daar blij mee. Na Manon volgden nog zes kleinkinderen. Mammie was een trouwe oppas voor haar kleinkinderen. Ze genoot van hun aanwezigheid en de kinderen van de hare.

Mammie was sfeervol. Tijdens de diverse feestdagen gecreëerde ze een warmte in huis waarbij iedereen graag aanwezig was. Ze was attent. Als je terug kwam van vakantie had ze je was gedaan en er stond een bloemetje. Ze was niet alleen attent voor haar eigen gezin maar zeker ook voor anderen.

De laatste jaren leek haar wereld omgekeerd. De zorg die zij altijd had gegeven moest ze nu zelf ontvangen. Pappie en haar kinderen namen die taak met liefde op zich. Een aantal jaren ging ze naar de dagbehandeling op het Bruggerbosch. Toen het echt niet meer mogelijk was om haar thuis te begeleiden ging ze naar het verpleeghuis in Losser. Naast pappie en haar kinderen kwamen ook veel anderen haar bezoeken. Liesje kwam bijna dagelijks. Hieruit bleek voor ons hoeveel zij altijd heeft betekend voor anderen.

Vanaf vrijdag ging haar toestand achteruit waardoor we haar niet meer alleen lieten. In nabijheid van haar gezin is ze op maandagochtend rustig ingeslapen.

Voor jullie blijf van medeleven onze oprechte denk.

Paul, kinderen en kleinkinderen.